स्ववामाग्रतः शङ्खमप्यर्घ्यपाद्या-
चमाद्यानि पात्रानि संपूरितानि ॥ ९ ॥
विधायान्यतः पुष्पगन्धाक्षताद्यं
करक्षालने पृष्ठतश्चापि पात्रं ।
प्रदीपावलीदीपिते सर्व्वमन्यत्
स्वतोऽगाचारसाधनं चादधीत ॥ १० ॥
वायव्याशादीशपर्य्यन्तमर्च्या
पीठस्योदग्गौरवी पङ्क्तिरादौ ।
पूज्योऽन्यत्रापाम्बिकेयः कराब्जैः
पाशं दण्डं पुष्पभीती दधानः ॥ ११ ॥
आराध्याऽऽधारशक्त्याद्यमरचरणयोरप्यथो मध्यभागे
धर्मादीन् वह्नियक्षःपवनशिवगतान्दिक्ष्वधर्मादिकांश्च ।
मध्ये शेषाब्जतेजस्त्रितयगुणगणानात्मजान् केशराणां
मध्ये चाकीर्णवासादिकमभियजते पीठमन्त्रेण भूयः ॥ १२ ॥
ततः शालीन्मध्ये कमलममलांस्तण्डुलवरा-
नपि न्यस्येत् दर्भांस्तदुपरि च दूर्व्वाक्षतयुतान् ।
न्यसेत् प्रादक्षिण्यात्तदुपरि कृशानोर्द्दश कला
यकाराद्यर्णाद्या यजतु च सुगन्धादिभिरिमाः ॥ १३ ॥
न्यसेत्कुम्भन्तच त्रिगुणितलसत्तन्तुकलितं
जपंस्तारं धूपैः सुपरिमलितं जोङ्गकमयैः
कभाद्यैः कुन्तिस्मिष्ठउवसितिभिर्वर्णयुगलै-
स्तथान्यस्याभ्यर्च्यास्तदनु खमणेर्द्वादश कलाः ॥ १४ ॥